

f Bene verum est.) Supra hac eadem questione, vers. sed pone, vt dixi, quo loci videtur contrariu hic copcorda ergo contrarietates ibidem annotatas, quia ibi loquitur de iure, hic de facto, vt sonat littera. Drog.

Male faciat.) Cartar. de execut. senten. cap. fin. num. 308. vers. potest etiam. Rosf.

Sed in hoc proposito.) Adde, quod hac materia eadem ferè videtur cum lege, post contractum, C. de donat. iafra q. 78. vers. frater autè ibi, & hoc etià si sit delictum, Adde Menoch. de arbit. iud. lib. 2. centur. 4. cas. 361 n. 47. & 18. & de his, que habentur in hoc vers. dixi supra hac ead. q. vers. sed pone. vide Bald. hoc idem affirmantem in sua practica, tit. de iurisdic. q. 3. sub nu. 2. ad fin. Drog.

Sed in hoc proposito.] Adde videndum Farin. in q. 8. num. 100. vbi late, quando Clericatus dicatur fraude post delictum assu ptus. Baid.

In fraudem.) Boff. de foro compet. num. 38. post Marfil. & videndus erit Farin. num. 100. & 107. Rosf. Sed certè quidquid sit de iure.) Adde sic etiam clericum laudatum remitti, & procedi contra habentem ab eo causam in ciuilibus. Idem Capyc. decis. 197. sub num. 7. hac tamen decisio, & obseruanti Senatus non seruatur in sui ratione inter ciuiles, & homines feudatarioru. Nam seruatum comperi, quod si inter centum homines feudatariorum rixantes adfit tantum vnus ciuis, tota causa remittitur ciuitati, seu maiori magistratu: An tamè hoc fieri possit in statu Pallauicina, videri possunt ea, quæ scripti in addit. ad statuta nostra Pallauicina, infra quæst. 59. vers. & hec quidem, vbi dixi, supra q. 35. vers. ad fin. & in terminis Felin. in cap. quæ in ecclesiasticum, coll. mibi 22. declar. 6. extra de cons. Boff. tit. de for. comp. nu. 18. cū seqq. & in tract. Princip. num. 286. & cū Clario hic quod nunquam opinio de Prato fuerit seruata, tenet

attestatur Plaza lib. 1. delict. c. 35. nu. 1. Aut verò assumptis ordinem ecclesiasticum in fraudem, vt scilicet se eximeret a iurisdictione seculari; & tunc non liberatur, sed potest per iudicem laicum contra eum procedi. & est communis opin. vt ait Imola, cons. 119. nu. 1. Didac. pract. q. 32. post nu. 4. vers. secunda conclusio, Plaza. in loco preal legato, post nu. 1. Bene verum est, quod hoc casu non poterit puniri corporaliter a iudice laico, sed tantum in confiscatione bonorum, aut pecuniaria: & sic remanet subditus ratione cause, & bonorum, non autem respectu personæ. Et ita communiter tenetur, vt dicit Aufre. in d. Clem. 1. in 1. regula, num. 19. de offi. ord. quem refert Did. in d. q. 32. post numer. 4. vers. Tertia conclusio, & Nunius de los corrigidores, fol. 137. col. 1. vers. imo fortius, & Viuius in lib. communium opin. fol. 22. in verbo, Ordo ecclesiasticus. hanc etiam dicit esse commun. opin. Plaza in d. c. 35. nu. 3. Boffi in tit. de penis, num. 38. Pract. Conradi, fol. 247. vers. Vndecimo saltil. Deberet tamen iudex ecclesiasticus talem clericum, qui ecclesiasticum ordine in fraudem suscepit, degradare, & tradere iudici seculari etiam corporaliter puniendū. Hanc autem conclusionem iudices seculares non obseruat, vt dicit Bart. in d. l. 1. nu. 3. in si. ff. de panis, quem refert Igneus in l. fidei commissum, post num. 266. ff. ad Syllan. Nā (vt ait Bar. ibi) ex quo iudices ecclesiastici plerūque solent in hoc se prastare difficiles, solent iudices seculares, absque hac solennitate degradationis nihilominus eos ad mortem condemnare, & propriam sententiam exequi, licet secundum eum male faciant.

Sed in hoc proposito quæro, quando presumatur delictum, quætem suscepisset clericatu aut ingressum fuisse regionem in fraudem, vel non Respon. quod si prius fuerat de ipso delicto delatus, vel etià dif-

famatus, presumitur in fraudem fecisse, & ita censet maior pars interpretum, vt attestatur Plaza in d. cap. 35. nu. 1. circa fin. & alias Senatus in causa cuiusdam Oldradi Curtica iudicauit beneficium in fraudem susceptum fuisse, quoniam post commissum delictum illud adeptus fuerat, 19. Nouemb. 1552. P. N. Hoc autè multo magis locum haberet in eo, qui iam fuisset condemnatus. Et idè reiecta fuit per Senatum hæc exceptio in facti contingentiā in quodam Bart. Trotto, qui dum esset vxoratus, condemnatus fuerat in pœnam pecuniariam, eo quia non presen tauerat quandam reum pro quo fideiusserat: deinde facit se clericum, & Senatus non obstante clericatu iussit contra eum procedi per iudicem laicum, 9 Septemb. 1559. P. N.

45 Sed nunquid si delinquens ingrediatur religionem, monasterium tenebitur pro delicto ipsius ingressi, prout etiam dixi in herede, infra quæstione 51. vers. sed hic quæro. Respon. quod tenebitur ipsum monasterium, quatenus ad eum peruenit. Et hac est communis opin. vt dicit Alberi. in Auth. ingressi, num. 2. circa fin. C. de sacrosan. eccles.

46 Euenit plerunque, quod in eodem crimine committendo interueniunt simul clerici & laici, & iudex ecclesiasticus procedit contra clericos, iudex vero secularis procedit contra laicos: Quæro, nunquid causa sit etiam quo ad laicos remittenda iudici ecclesiastico, & hoc, ne continentia cause diuidatur, & ne forte etiam diuersæ sententiæ sequantur? Respon. de iure, quod sic: ita dicit Anto. de Prato veteri in l. 1. in si. quæsent. sue. app. rescind. Nam (vt ipse ait) magis dignum trahit ad se minus dignum. cap. quanto, de ind. prout est communis regula, teste Gomez. in cap. 1. num. 47. in fin. de rescript. in 6. Et hanc opin dicit esse communem Boff. in tit. de foro comp. numero 116. in fin. Et ita se quadoque vidisse in practica obtineri attestatur Socin. in l. cum senatus in fin. ff. de rebus dubijs, quæ refert Boff. in tit. de foro compet. numero 147. & Foller. pract. crim. fol. 75. numero 79. Ita etiam se in facti contingentiā obtinuisse attestatur Ioan. Anol. soliloquio 57. non est negligendum. Sed certè, quicquid sit de iure, hæc opin. non seruatur in practica, vt dicit Igneus in l. 1. §. si quis in villa, num. 27. ff. ad Sylla. Et ita in hoc Ducatu semper vidi seruari, quod iudex laicus cognoscit quo ad laicos, & ecclesiasticus, quo ad clericos: & ita etiam reperio in facti contingentiā seruasse Cons. Neapol. vt refert Capic. decisione 173. & licet Chassan. super consuet. Burgun. folio 51. post numeru 69. dicat se vidisse in hoc Ducatu obseruari prædictam decis. Ant. de Prato veteri hoc forte potuit esse suis temporibus hodie certè seruatur totum contrarium, prout etiam se vidisse contra eam sæpius indicari, attestatur Igneus in l. Senatus consulto, nu. 14. ff. ad Sylla. Et ego pluries ita vidi indicari & in specie in causa quorundā de Castellione, 23. Martij. 1553. R. Et hanc opin. contra Anton. in practica seruari attestatur etiam Rebuff. in repet. auth. habita, privilegio 166. & Anto. Gomez. cap. 10. delictorum, numero 6. in fin. & alij plures, quos refere Didac. in pract. q. 34. numero 1. in fin.

Boer. ad consuet. Birur. in q. 9. in fi. An actem ratione talis cõnexitatis mandans, & mandatarius, qui conueniuntur sub diuersis Iudicibus possint petere perducia ad vnum tantum Iudicem? Capyc. dec. 122. nu. 7. vide Menoch. super hoc d. tract. de arbit. iud. cas. 371. n. 13. vide Crau. cons. 232. Marant. in Spe. parte quarta, 11. distinct. tit. seculare, vel ecclesiasticum, numero vigesimo secundo. Drog.

Et

47 Et ideo ab hac obseruantiā non recedas in practica. Quæro, quid sit per laicum illata sit iniuria clerico, nunquid cognitio spectet iudici ecclesiastico. Respon. gloss. in Auth. Item nulla communitas, in verbo; ab ecclesia, C. de episc. & cle. tenuit, quod sic: Alij vero dicunt, quod quando laicus offendit clericum, potest uterq; iudex de ipso delicto cognoscere, & inter ipsos est locus præuentio ni. Et ideo si iudex ecclesiasticus prius procedere ceperit, quod laicus cum clerico in simul delinquens possit ad seculari iudice puniri, non tamen ad Doct. hanc opin. tenentibus negatur, quin possit etiam ad iudice Ecclesiasticum, si in captura præueniat. Baiard.

a Quæro, quid si per laicum. Adde, quod in Regno Neapol. nõ est locus præuentio ni, quia prouisum fuit per Reg. pragmat. incip. Reuerende uir fol. 122. quod officiales ecclesiastici non exerceant iurisdictionem contra laicos. Baiard.

b Quæro, quomodo fiat remissio. Adde, quod clericus debet remitti absq; requisitione, not. in auth. vt cleric. apud proprium Episcopu, §. illud palam, c. de famè, extra de sentent. excommuni. & Scagl. in tit. 46. numero 8. post Carau. fo. mibi 224. Baiard.

c Vltimo quæro. Vltima hic dicta adde, quod si clericus fuit in contumaciā ad iudice laico ban-

Et ideo ab hac obseruantiā non recedas in practica. Quæro, quid sit per laicum illata sit iniuria clerico, nunquid cognitio spectet iudici ecclesiastico. Respon. gloss. in Auth. Item nulla communitas, in verbo; ab ecclesia, C. de episc. & cle. tenuit, quod sic: Alij vero dicunt, quod quando laicus offendit clericum, potest uterq; iudex de ipso delicto cognoscere, & inter ipsos est locus præuentio ni. Et ideo si iudex ecclesiasticus prius procedere ceperit, quod laicus cum clerico in simul delinquens possit ad seculari iudice puniri, non tamen ad Doct. hanc opin. tenentibus negatur, quin possit etiam ad iudice Ecclesiasticum, si in captura præueniat. Baiard.

47 Quæro, quid sit per laicum illata sit iniuria clerico, nunquid cognitio spectet iudici ecclesiastico. Respon. gloss. in Auth. Item nulla communitas, in verbo; ab ecclesia, C. de episc. & cle. tenuit, quod sic: Alij vero dicunt, quod quando laicus offendit clericum, potest uterq; iudex de ipso delicto cognoscere, & inter ipsos est locus præuentio ni. Et ideo si iudex ecclesiasticus prius procedere ceperit, quod laicus cum clerico in simul delinquens possit ad seculari iudice puniri, non tamen ad Doct. hanc opin. tenentibus negatur, quin possit etiam ad iudice Ecclesiasticum, si in captura præueniat. Baiard.

48 Quæro, quomodo fiat remissio clericorum à iudicibus laicis ad ecclesiasticos. Respon. in aliquibus prouincijs consuetudo est, quod fiant tales remissiones cum irrisione maxima ipsorum clericoru, & ple-

runque etià eum mitra in capite, vel tubis sonantibus, quod seruatum quandoque fuit in ciuitate Perusij refert Aug. in l. lege Julia. circa si. ff. au l. Jul. de vi publice. Solent etià aliqui iudices eos mittere ligatos in maxima populi frequentia. Et alij faciunt eis radi caput, ne videatur corona clericali, & ipsos tanquā laicos remittitur iudici ecclesiastico, vt refert Paris. Put. de synd. fol. 220. post nu. 5. In hac autè prouincia tales remissiones fiunt sine aliquo ipsorum clericorum dedecore, aut ignominia; Et hæc consuetudo tanquam iustior, & honestior seruanda est. Et refert Paris. Put. de syn. fol. 391. in verbo Remissio, quod quidā regens, qui remisit clericum cum catena in collo ad Episcopu, fuit priuatus officio, quem refert Carau. super ritu magna curiæ 235. num. 7. seq. vbi dicit hoc intelligendum esse, nisi catena illi appositā fuisset causa custodi potius, quàm causa ignominie.

49 Vltimo quæro, nunquid quando iudex secularis remittit clericum ad iudicem ecclesiasticum, teneatur ipse iudex ecclesiasticus stare processui factu à iudice seculari remittente. Respon. quod non, & est communis opin. vt attestatur Dec. in cap. at si clerici, de iud. prout illu refert Græ. conscri. 42. nu. 1. & Viuius lib. communium op. in verbo, Iudex laicus. Sicut enim acta facta corā iudice incompetente. Quid autem in confessione, dixi supra quæst. 21. vers. hanc tamen. Vide in hoc proposito ea, quæ dixi infra q. 95. vers. quæro etiam.

QVÆSTIO XXXVII.

Quæ sint crimina communis fori, in quibus uterq; iudex tam ecclesiasticus, quam secularis contra laicum procedere potest.

- S V M M A R I A. Ex Claro. 1. Delicta communis fori quæ sint. 2. Et an crimen vsurarum sit communis fori. 3. Et an crimen adulterij. 4. Et an crimen concubiniatus. 5. Et an crimen sodomie. 6. Et an crimen sacrilegij. 7. Et an crimen sortilegij, remissiuè. 8. Episcopus an possit capere laicos ob crimina communis fori. 9. Reus absolutus, vel punitus in vno foro, an possit etià in alio puniri. Ex Additionibus. 1. Delicta mixti fori quæ dicantur, remissiuè. Iudex ecclesiasticus, in quibus causis cognoscere possit remissiuè eo

- 2. Præuentio non habet locum in Regno Neapolitano inter iudicem laicum, & ecclesiasticum. 3. Et quid in Statu Ecclesiastico. 4. Præuentio nõ operatur, si præueniens sit negligens, vel in dolo. 5. Vsurarum causa cuius fori sit. 6. Quæstio quæ dicatur facti, & quæ iuris. 7. Vsurarius quato incidente deducitur, iudex laicus potest cognoscere, etiam quod sit questio iuris. 8. Quæstio iuris, vel facti, quando dicitur super vsuris, remissiuè. 9. Iudex laicus quando possit de vsuris cognoscere, remissiuè. 10. Iudex laicus in Statu Ecclesiastico potest procedere contra vsurarios ex officio, & sola facti veritate inspecta. 11. Et quid in Regno Neapolitano. 12. Adulterij non cognoscitur criminaliter in foro canonico ad penam, sed solum ad separationem thori, & amissionem dotis. 13. Concubiniarius pena imposita per Cõc. Trid. plecti debet, remissiuè. 14. Brachium seculare quando concedatur, remissiuè. 15. Brachium Ecclesiasticum quando concedatur, remissiuè. Iudex recusans prestare brachium seculare, quæ pena sit puniendus, remissiuè. A D.